A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2015. április 29.*

„Verseny — A metakrilátok piaca — Bírságok — Az anyavállalatok és leányvállalatuk ez utóbbi jogsértő magatartásáért való egyetemleges felelőssége — A bírságnak a leányvállalat általi azonnali és teljes megfizetése — A leányvállalat bírsága összegének a Törvényszék ítélete nyomán történő csökkentése — A Bizottság arra felszólító levelei, hogy az anyavállalatok késedelmi kamatokkal növelve fizessék meg a Bizottság által a leányvállalatnak visszafizetett összeget — Megsemmisítés iránti kereset — Megtámadható aktus — Elfogadhatóság — Késedelmi kamatok”

A T-470/11. sz. ügyben,

a **Total SA** (székhelye: Courbevoie [Franciaország]),

az **Elf Aquitaine SA** (székhelye: Courbevoie)

(képviselik kezdetben: A. Noël-Baron és É. Morgan de Rivery, később: É. Morgan de Rivery és E. Lagathu ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: B. Mongin és Bottka V., meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Bizottság 2011. június 24-i BUDG/DGA/C4/BM/s746396 és 2011. július 8-i BUDG/DGA/C4/BM/s812886 levelének megsemmisítése, illetve másodlagosan a követelt összegek csökkentése, illetve harmadlagosan az Elf Aquitaine-től követelt 31 312 114,58 euró összegű késedelmi kamatok törlése iránt benyújtott kérelme tárgyában, amely összeg megfizetéséért a Total 19 191 296,03 euró erejéig egyetemlegesen felel,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: M. Prek elnök, I. Labucka (előadó) és V. Kreuschitz bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. október 3-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

A kereset tárgya

1 A kereset tárgya a Bizottság 2011. június 24-i BUDG/DGA/C4/BM/s746396 levelének (a továbbiakban: 2011. június 24-i levél), valamint 2011. július 8-i BUDG/DGA/C4/BM/s812886 levelének (a továbbiakban: 2011. július 8-i levél, a továbbiakban együtt: megtámadott levelek) megsemmisítése iránti kérelem.

A jogvita előzményei

2 Az EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke értelmében megindított eljárás[ban] (COMP/F/38.645 – „metakrilátok”-ügy) 2006. május 31-én hozott C(2006) 2098 végleges határozatban (a továbbiakban: „metakrilátok”-ügyben hozott határozat) az Európai Közösségek Bizottsága egyetemlegesen kötelezte az Arkema SA-t és leányvállalatait, az Altuglas International SA-t és az Altumax Europe SAS-t (a továbbiakban együtt: Arkema) 219 131 250 euró bírság (a továbbiakban: eredeti bírság) megfizetésére kartellben való részvételük miatt.

3 A felpereseket, azaz a Total SA-t és az Elf Aquitaine SA-t, amelyek a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatban megállapított jogsértő időszakban az Arkema anyavállalatai voltak, 181 350 000 euró, illetve 140 400 000 euró összegben egyetemlegesen kötelezték az eredeti bírság megfizetésére.

4 Az Arkema 2006. szeptember 7-én megfizette az eredeti bírság teljes összegét, majd ezt követően keresetet terjesztett elő a „metakrilátok”-ügyben hozott határozat ellen (a továbbiakban: „metakrilátok” -ügyben folytatott bírósági eljárás) csakúgy, mint a felperesek, akik párhuzamosan önálló keresetet terjesztettek elő.

A „metakrilátok”-ügyben a Törvényszék által folytatott bírósági eljárás

5 A „metakrilátok”-ügyben hozott határozat ellen a felperesek és az Arkema 2006. augusztus 4-én, illetve 10-én megsemmisítés iránti keresetet terjesztettek elő.

6 A T-206/06. sz. ügyben a felperesek elsődlegesen a „metakrilátok”-ügyben hozott határozat megsemmisítését kérték.

7 Ezen ügyben a felperesek másodlagosan az Arkemával és velük szemben kiszabott, őket egyetemlegesen kötelező eredeti bírság összegének csökkentését kérték.

8 A Bizottság 2008. július 24-én az Arkemának küldött levelében felhívta az Arkemát, hogy erősítse meg, hogy a 2006. szeptember 7-i kifizetést „valamennyi egyetemlegesen felelős adós nevében” teljesítette, hozzátéve egyrészt, hogy „e megerősítés hiányában, amennyiben a [„metakrilátok”-ügyben hozott] határozatot a Bíróság megsemmisítené azon vállalkozás tekintetében, amelynek a nevében a kifizetést teljesítették”, a Bizottság „vissza fog fizetni 219 131 250 eurót és annak kamatait”, másrészt hogy „ha a Bíróság a bírság egészét vagy annak egy részét bármely másik egyetemlegesen kötelezett adós tekintetében helybenhagyná”, a Bizottság „utóbbitól fogja követelni a fennmaradó összeget, 6,09%-os késedelmi kamattal növelve”.

9 Az Arkema 2008. szeptember 25-i levelében tájékoztatta a Bizottságot, hogy a 219 131 250 eurós összeget „egyetemleges kötelezetti minőségében” fizette meg, és hogy „e kifizetést követően a Bizottságnak mind az Arkemával, mind az egyetemleges kötelezettekkel szemben fennálló valamennyi

követelése kielégítést nyert”. Erre tekintettel az Arkema „sajnálatát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy nem áll módjában felhatalmaznia a Bizottságot, hogy bármely összeget visszatartson abban az esetben, ha a közösségi bíróság előtt indított keresetét siker koronázná”.

10 2008. november 24-én a Bizottság levelet küldött a felpereseknek, amelyben tájékoztatta őket többek között az Arkema 2008. szeptember 25-i leveléről, valamint arról, hogy az Arkema nem töltötte ki a Bizottság által számára megküldött, közös kifizetésre vonatkozó nyilatkozatot.

11 A felperesek keresetét a Törvényszék a 2011. június 7-i Total és Elf Aquitaine kontra Bizottság ítéletben (T-206/06, a továbbiakban: Total és Elf Aquitaine ítélet, EU:T:2011:250) elutasította.

12 Ezzel szemben a „metakrilátok”-ügyben hozott határozattal szemben az Arkema által külön előterjesztett keresetnek a Törvényszék a 2011. június 7-i Arkema France és társai kontra Bizottság ítéletben (T-217/06, EBHT, a továbbiakban: Arkema-ítélet, EU:T:2011:251) részben helyt adott, és az Arkemával szemben kiszabott bírság összegét 113 343 750 euróban állapította meg.

13 A fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítéletben (EU:T:2011:251) a Törvényszék úgy vélte, hogy korlátlan felülvizsgálati jogkörének gyakorlása keretében csökkenteni kell a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatban a bírságnak az Arkemával szemben elrettentő hatás címén alkalmazott növelését azon tény figyelembevétele érdekében, hogy a bírság vele szemben való kiszabása napján már nem irányították a felperesek (Arkema-ítélet, fenti 12. pont, EU:T:2011:251, 338. és 339. pont).

14 A fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítélet (EU:T:2011:251) ellen nem nyújtottak be fellebbezést, így az jogerőssé vált.

15 A Bizottság 2011. július 5-i értéknappal visszafizetett az Arkemának 119 247 033,72 eurót (105 787 500 eurót főkövetelés, 13 459 533,72 eurót pedig kamat címén).

A megtámadott levelek

A 2011. június 24-i levél

16 A Bizottság 2011. június 24-i levelében tudatta a felperesekkel, hogy „az [Arkema-]ítélet végrehajtása keretében visszafizeti az Arkemának azt az összeget, amellyel a Törvényszék csökkentette a bírságot”.

17 A Bizottság ugyanezen 2011. június 24-i levélben a felperesektől „[e]zzel párhuzamosan” azt kérte, hogy „arra az esetre, ha a [Total és Elf Aquitaine] ítélet ellen fellebbezést nyújtanának be a Bírósághoz, fizessék meg a fennmaradó összeget a 2006. szeptember 8-tól járó, 6,09%-os késedelmi kamattal növelve”, azaz 68 006 250 eurót, amelynek megfizetéséért a Total 27 056 250 euró összeg erejéig „egyetemlegesen” felel, valamint annak késedelmi kamatait, vagyis összesen 88 135 466,52 eurót.

18 A felperesek a Bizottság számára 2011. június 29-én küldött levelükben lényegében azt állították, hogy 2006. szeptember 7-ét követően a Bizottság „minden követelése kielégítést nyert”, és különböző kérdéseket intéztek a Bizottsághoz, hogy felvilágosítást kérjenek a 2011. június 24-i levél több pontjával kapcsolatban.

A 2011. július 8-i levél

19 2011. július 8-i levelében a Bizottság többek között azt a választ adta, hogy „a [felperesek] értelmezésével szemben a Bizottság semmilyen módon nem mond le a fizetendő összegek beszedéséről arra az esetre, ha [a felperesek] lemondanának a Bíróság előtti fellebbezésről”, hozzátéve, hogy „a [felperesek] felelőssége nem enyészett el az [Arkema-]ítéletben megjelölt és az Arkema által megfizetett összegek visszatartásával”.

20 A Bizottság ugyanezen 2011. július 8-i levelében elismerte, hogy az általa követelt összeg hibás volt, és pontosította, hogy a „metakrilátok”-ügyben hozott határozat, illetve a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítélet (EU:T:2011:250), valamint a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítélet (EU:T:2011:251) végrehajtása keretében az Elf Aquitaine által fizetendő összeg 137 099 614,58 euró, amelybe beleszámít a 31 312 114,58 euró késedelmi kamat (a továbbiakban: késedelmi kamat), és amelynek megfizetéséért a Total 84 028 796,03 euró összeg erejéig egyetemlegesen felel.

21 A Bizottság a 2011. július 8-i levelében hozzátette, hogy amennyiben a felperesek fellebbezést nyújtanának be a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítélet (EU:T:2011:250) ellen, úgy lehetőségük van arra is, hogy a bírság megfizetése helyett bankgaranciát nyújtsanak.

22 2011. július 18-án a felperesek megfizették a Bizottság számára a 2011. július 8-i levélben követelt összeget, azaz 137 099 614,58 eurót.

A „metakrilátok”-ügyben a Bíróság által fellebbezés alapján folytatott bírósági eljárás

23 A felperesek 2011. augusztus 10-én fellebbezést nyújtottak be a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítélet (EU:T:2011:250) ellen.

24 A felperesek fellebbezésükben azt kérték, hogy a Bíróság:

– „elsődlegesen, helyezze hatályon kívül a [Total és Elf Aquitaine] ítéletet, adjon helyt a [felperesek] Törvényszék előtti elsőfokú eljárásban előterjesztett kérelmeinek, és következésképpen semmisítse meg a [„metakrilátok”-ügyben hozott határozatot];

– másodlagosan, […] [változtassa meg] az Elf Aquitaine-nel és a Totallal szemben […] együttesen és egyetemlegesen kiszabott bírságokat […], és csökkentse az együttesen és egyetemlegesen kiszabott bírságokat az Elf Aquitaine esetében 75 562 500 euró összegre, valamint a Total esetében 58 500 000 euró összegre;

– harmadlagosan, […] [változtassa meg] az Elf Aquitaine-nel és a Totallal szemben […] együttesen és egyetemlegesen kiszabott bírságokat […] olyan mértékben, amelyben azt a Bíróság megfelelőnek találja;

– negyedlegesen, mentesítse az Elf Aquitaine-t és a Totalt a késedelmi kamatok megfizetése alól a [„metakrilátok”-ügyben hozott] határozat meghozatalától [az Arkema-]ítélet meghozataláig terjedő időtartam tekintetében.

– […]”

25 A Bíróság a 2012. február 7-i Total és Elf Aquitaine kontra Bizottság végzésével (C-421/11 P, a továbbiakban: a Bíróság végzése, EU:C:2012:60) a felperesek valamennyi kérelmét elutasította, ezzel a fellebbezést elutasította.

26 A Bíróság a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítélet (EU:T:2011:250) részleges megsemmisítésére irányuló, másodlagosan előterjesztett kérelmekkel kapcsolatban az alábbiakat állapította meg:

„78 A [felperesek] érvelését – mint nyilvánvalóan megalapozatlant – el kell utasítani, mivel az nem volt olyan jellegű, hogy megváltoztassa a Törvényszék megállapítását […], miszerint az, hogy az Arkema a [felperesek] cégcsoportjából a szóban forgó jogsértés időszakát követően, azonban még a [„metakrilátok”-ügyben hozott] határozat meghozatalát megelőzően kivált, nem lehet kihatással a cégcsoport többi társasága, köztük többek között a [felperesek] tekintetében alkalmazott szorzóra. A Törvényszék az alapján jutott erre a megállapításra, hogy az Arkema átruházása, amelynek forgalma 2005-ben megközelítőleg 5,7 milliárd euró volt, nem tudott jelentős csökkenést előidézni a [felperesek] cégcsoportjának forgalmában, amely ugyanebben az évben körülbelül 143 milliárd euró volt, és amelyet a Bizottság a 3-as szorzó megállapításakor figyelembe vett, és így az a [felperesek] tekintetében nem tette megalapozatlanná ezt a szorzót.

[…]

81 […] meg kell állapítani, hogy a [felpereseknek] »a bírság oszthatatlan jellegének« megsértésével, és azzal kapcsolatos állításai, hogy a Törvényszék [Arkema-]ítéletében foglalt megoldást az ő javukra is ki kell terjeszteni, a felperesek téves anyagi jogi és eljárásjogi jogértelmezéséből következnek.

82 Egyrészt ugyanis, mivel az elrettentő hatás címén alkalmazott szorzó célja éppen annak biztosítása, hogy a szóban forgó vállalkozás méretére és fizetőképességére tekintettel a szankció ne váljon elhanyagolhatóvá, e cél értelemszerűen az Arkema átruházását követően is érvényes maradt mind a [felperesek], mind az Arkema tekintetében. Márpedig, mivel utóbbi mérete jóval kisebb volt a [felperesekénél], és a [„metakrilátok”-ügyben hozott] határozat meghozatalának időpontjában már nem volt tagja a [felperesek] cégcsoportjának, az utóbbi csoport méretét nem lehetett figyelembe venni az elrettentő hatás címén alkalmazott szorzó megállapítása során az Arkemával szemben kiszabott bírság kiszámítása céljából. Az Arkema és a [felperesek] között fennálló ezen objektív különbség mindenképpen azt indokolta, hogy utóbbiakra eltérő szorzót alkalmazzanak.

83 Másrészt a jelen ügyben nem áll fenn olyan ok, amely indokolná, hogy az [Arkema-]ítélet jogerejét kiterjesszék a [felperesekre]. Eltérő szorzót kell ugyanis alkalmazni rájuk, illetve az Arkemára. Önmagában az a körülmény, hogy e társaságok a bírság megfizetéséért [egyetemlegesen] felelnek, nem minősül olyan elemnek, amely indokolhatja a jogerő kiterjesztését. E tekintetben elegendő rámutatni, hogy amint azt a Bizottság 2011. július 8-i […] levelében kifejtette, az Arkemával szemben kiszabott bírságnak az [Arkema-]ítélet alapján történő csökkentése változatlanul hagyta a [felperesekkel] szemben kiszabott bírság összegét […]”

27 A bírság összegének csökkentése iránti, harmadlagosan előterjesztett kérelmekről a Bíróság az alábbiak szerint rendelkezett:

„86 […] emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék már eljárt a [felperesekkel] szemben kiszabott bírság összegének csökkentése iránti kérelem tárgyában, és a [felperesek] érveinek vizsgálatát követően, korlátlan felülvizsgálati [jogkörét] gyakorolva úgy ítélte meg, hogy ezen érvek ilyen csökkentést nem indokolnak.

87 Márpedig a Bíróságnak nem feladata, hogy méltányossági okokból a Törvényszék értékelését a sajátjával helyettesítse, amikor fellebbezésről dönt, és amikor korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva az uniós jog szabályait megsértő vállalkozásokkal szemben kiszabott bírságok összegéről határoz […]”

28 A késedelmi kamat megfizetése alóli mentesítésre irányuló, negyedlegesen előterjesztett kérelemről a Bíróság az alábbiak szerint határozott:

„89E kérelmet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel az nem a […] [Total és Elf Aquitaine] ítélet ellen irányul, hanem a Bizottság [2011. július 8-i] levele ellen, amely egyébként a [felperesek] által a Törvényszékhez benyújtott és utóbbi Hivatalánál T-470/11. számon nyilvántartásba vett kereset tárgyát képezi."

Az eljárás és a felek kérelmei

29 A Törvényszék Hivatalához 2011. szeptember 1-jén benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.

30 A Törvényszék Hivatalához 2011. november 17-én benyújtott beadványában a Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzatának 114. cikke alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt.

31 A felperesek 2012. január 3-án benyújtották az e kifogásra vonatkozó észrevételeiket.

32 2012. március 30-án a Törvényszék pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket a Bíróság fenti 25. pontban hivatkozott végzésének (EU:C:2012:60) a jelen ügyre gyakorolt hatásával kapcsolatban általánosságban, illetve konkrétan a felperesekkel szemben kiszabott eredeti bírság fennmaradó része megfizetésének követelhetőségét illetően, egyrészt a főkövetelés, másrészt a késedelmi kamat vonatkozásában.

33 A felek ezzel kapcsolatos észrevételeiket a megállapított határidőn belül benyújtották.

34 2012. június 21-i végzésével a Törvényszék úgy határozott, hogy az elfogadhatatlansági kifogásról az eljárást befejező határozatban dönt.

35 A Törvényszék Hivatalához benyújtott, 2012. szeptember 19-i beadványában a Bizottság előterjesztette ellenkérelmét.

36 A Törvényszék Hivatala 2012. szeptember 28-i levelében tájékoztatta a felpereseket a Bizottság ellenkérelméről, és jelezte a feleknek, hogy az ügy iratanyaga alapján a Törvényszék úgy véli, hogy az eljárás szóbeli szakaszának megnyitása előtt a második beadványváltás szükségtelen, kivéve ha a felek ezzel ellentétes indokolt kérelmet terjesztenek elő.

37 A felperesek a Törvényszék Hivatalához benyújtott, 2012. október 4-i beadványukban azt kérték, hogy a Törvényszék az eljárási szabályzat 47. cikkének 1. §-a alapján engedélyezze számukra a válasz benyújtását.

38 A 2012. október 12-i határozat helyt adott ennek a kérelemnek.

39 2012. november 23-án a felperesek előterjesztették a választ.

40 2012. december 20-án a Bizottság viszonválaszt terjesztett elő.

41 A Törvényszék harmadik tanácsának elnöke 2013. június 19-i végzésével az eljárási szabályzat 77. cikkének d) pontja alapján a felek meghallgatását követően úgy határozott, hogy a Bíróságnak a C-231/11 P. sz. ügyben történő határozathozataláig felfüggeszti az eljárást.

42 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a negyedik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.

43 A Bíróság 2014. április 10-én kihirdette a Bizottság kontra Siemens Österreich és társai, és Siemens Transmission & Distribution és társai kontra Bizottság ítéletet (C-231/11 P–C-233/11 P, EBHT, a továbbiakban: Siemens-ítélet, EU:C:2014:256).

44 Ugyanezen a napon a Bíróság kihirdette az Areva és társai kontra Bizottság ítéletet is (C-247/11 P és C-253/11 P, EBHT, a továbbiakban: Areva-ítélet, EU:C:2014:257).

45 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott, valamint pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket, hogy terjesszék elő észrevételeiket azzal kapcsolatban, hogy milyen hatása van a jelen ügyre a fenti 43. pontban hivatkozott Siemens-ítéletnek (EU:C:2014:256) és a fenti 44. pontban hivatkozott Areva-ítéletnek (EU:C:2014:257).

46 A felek a kitűzött határidőn belül benyújtották a fenti 43. pontban hivatkozott Siemens-ítélet (EU:C:2014:256) és a fenti 44. pontban hivatkozott Areva-ítélet (EU:C:2014:257) jelen ügyre gyakorolt hatásával kapcsolatos észrevételeiket.

47 A Törvényszék a 2014. október 3-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.

48 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa keresetüket elfogadhatónak;

– érdemben elsődlegesen semmisítse meg a megtámadott leveleket;

– érdemben másodlagosan csökkentse a Bizottság által a 2011. július 8-i levélben követelt összeget, vagy legalábbis törölje el az Elf Aquitaine-nel szemben követelt 31 312 114,58 euró összegű késedelmi kamatot, amelyből 19 191 296,03 euróig a Total egyetemlegesen felel;

– mindenesetre a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

49 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– elsődlegesen a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;

– másodlagosan a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– mindenesetre kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.

A jogkérdésről

50 Keresetükben a felperesek elsődlegesen a megtámadott levelek megsemmisítését kérik, másodlagosan az azokban követelt összegek csökkentését, valamint harmadlagosan az e levelekben követelt kamatok törlését.

51 A Bizottság a kereset elfogadhatatlanságára hivatkozik.

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

– A Bizottság érvei

52 A Bizottság azt állítja, hogy a kereset elfogadhatatlan, mivel egyrészt e kereset megtámadhatatlan aktusokra irányul, másrészt mert akkor terjesztették elő, amikor a Bíróság előtt még folyamatban volt a felperesek által a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítélet (EU:T:2011:250) ellen benyújtott fellebbezés. A kereset mindenképpen hatástalan.

53 A Bizottság először is azt állítja, hogy a megtámadott aktusok nem váltanak ki olyan kötelező joghatásokat, amelyek a felperesek érdekeit jelentősen módosítva érinthetik őket, és ily módon nem minősülnek az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránti keresettel megtámadható határozatoknak.

54 A felpereseket terhelő fizetési kötelezettség kizárólag a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatból következik úgy, ahogyan azt a Törvényszék a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítéletben (EU:T:2011:250) értelmezte, mivel a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítélet (EU:T:2011:251) a felperesek által fizetendő összegre nem hathat ki.

55 A megtámadott levelek csupán a „metakrilátok”-ügyben hozott határozat alapján járó összeg megfizetése iránti kérelmek, és az említett határozatból következő joghatásokon kívül más joghatással nem járnak. E levelek egyszerű végrehajtási intézkedéseknek minősülnek, és nem rögzítik véglegesen a Bizottság álláspontját, ily módon nem érintik a felperesek érdekeit. Elválaszthatatlanok a „metakrilátok” -ügyben hozott határozattól, és annak végrehajtását készítik elő.

56 Jellegükön túlmenően a megtámadott levelek tartalma is azt mutatja, hogy azoknak nincs kötelező joghatásuk, mivel a 2011. június 24-i levél szükségképpen ideiglenes volt, a 2011. július 8-i levél pedig a fellebbezés esetére bankgarancia nyújtásának a lehetőségét ajánlotta fel a felpereseknek, amely eshetőség a Bizottság szerint a végrehajtási intézkedéseket kizárta.

57 Másodszor, a Bizottság arra hivatkozik, hogy a felperesek a Törvényszék által a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítéletben (EU:T:2011:250) értelmezett „metakrilátok”-ügyben hozott határozat alapján fizetendő összeget vitatják, ezért a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítéletet (EU:T:2011:250) kellett megfellebbezniük, amely fellebbezést be is nyújtották. Márpedig a Bizottság felhívja a figyelmet arra, hogy a felperesek fellebbezésükben azt állították, hogy „az Arkema-ítélet jogerejének a [felperesekre] való szükségszerű kiterjesztésére figyelemmel nem lehet kötelezni őket a fennmaradó összeg megfizetésére”.

58 A Bizottság véleménye szerint tehát, ha a Törvényszék úgy vélné, hogy a felperesek jelen ügyben előterjesztett keresete a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatra vagy éppen a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítéletre (EU:T:2011:250) vonatkozik, akkor meg kellene állapítani, hogy a kereset perfüggőség miatt elfogadhatatlan.

59 Harmadszor a Bizottság úgy véli, hogy a kereset mindenképpen hatástalan, amennyiben az a megtámadott leveleken keresztül külön-külön megtámadható aktusokra – azaz a „metakrilátok” -ügyben hozott határozatra, és a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítéletre (EU:T:2011:250) – irányul, amelyek joghatásait a megtámadott levelek esetleges megsemmisítése nem módosítaná. A felpereseknek nem fűződik továbbá semmilyen érdeke az említett levelek megsemmisítéséhez, és céljuk tulajdonképpen csak a bírság összegének felülvizsgálata.

60 Negyedszer a Törvényszék arra vonatkozó kérdésére, hogy a Bíróság fenti 25. pontban hivatkozott végzésének (EU:C:2012:60) milyen hatása van a jelen ügyre, a Bizottság válaszában fenntartotta, hogy a jelen kereset a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatban megállapított bírság összegének vitatására irányul, jóllehet ezen összeg már nem vitatható, mivel a Bíróság fenti 25. pontban hivatkozott végzése (EU:C:2012:60) után az említett határozat ellen igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket már kimerítették, és így a felpereseknek semmilyen érdeke nem fűződik a megtámadott levelek elleni eljáráshoz, amelyek csupán egy immár jogerőssé vált határozathoz kapcsolódó végrehajtási intézkedéseknek minősülnek.

61 A kereset kamatokat támadó részének elfogadhatóságát illetően a Bizottság úgy véli, hogy a Bíróság fenti 25. pontban hivatkozott végzésének (EU:C:2012:60) 89. pontja, amelyet a fenti 28. pont átvesz, nem teszi kétségessé kifogásának megalapozottságát, mivel a kérelem e része elválaszthatatlan az elsődleges kérelemtől.

62 Mindenesetre a késedelmi kamat túlzó jellegére alapított kifogást csak az elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatban előterjesztett észrevételek szakaszában nyújtották be, nem pedig a keresetlevélben, és ezért az említett kifogás elfogadhatatlan.

– A felperesek érvei

63 A felperesek a Bizottság által emelt elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos észrevételeikben azt állítják, hogy a megtámadott levelek „hozzáadódnak” a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítéletben (EU:T:2011:251), valamint a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítéletben (EU:T:2011:250) értelmezett, „metakrilátok”-ügyben hozott határozathoz, és az e levelekben számukra előírt kamat mindenképpen „túlzó”.

64 Először is a megtámadott levelek túlterjeszkednek a „metakrilátok”-ügyben hozott határozaton azáltal, hogy önálló bírságot szabnak ki a felperesekkel szemben, míg az említett határozat csupán az Arkema jogsértéséért való egyetemleges felelősség címén marasztalta el a felpereseket, és az Arkema 2006. szeptember 7-én megfizette a teljes összeget, így az egyetemleges felelősség alapján a Bizottság a felperesektől semmilyen további fizetést nem követelhet.

65 A fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítélet (EU:T:2011:251), valamint a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítélet (EU:T:2011:250) nyomán a Bizottságnak nemcsak az Arkema számára kellett volna visszafizetnie a túlfizetést, hanem gondoskodnia kellett volna arról is, hogy a kötelezetti egyetemlegesség értelmében a felperesek felelőssége ne haladja meg leányvállalataik felelősségét.

66 Az Arkemával folytatott levélváltás elhúzódását eredményező megtámadott levelekkel a Bizottság szándékosan meg akarta kerülni a kötelezetti egyetemlegesség korlátait, és az volt a célja, hogy növelje a felpereseket terhelő bírságnak a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatból és a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítéletből (, EU:T:2011:251) következő összegét. Azzal, hogy a Bizottság a felperesektől követeli a bírságból a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítélet (EU:T:2011:251) nyomán fennmaradó összeget, nem veszi figyelembe az utóbbi ítéletnek a bírság összegét érintő következményeit, és ezzel lehetővé válik számára, hogy – tekintettel a követelt kamatokra – a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatban kiszabottnál magasabb összegű bírságot szedjen be.

67 Másodszor a Bizottság által követelt késedelmi kamatot illetően a felperesek a jogalap hiányára hivatkoznak, és arra, hogy mivel az Arkema 2008-ban, illetve ők maguk 2011-ben nem estek fizetési késedelembe, felróhatóság sem áll fenn.

68 Harmadszor a felperesek egyrészt elutasítják a Bizottság perfüggőségre alapított kifogását, mivel a jelen ügyben előterjesztett kereset nem a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítéletre (EU:T:2011:250) vonatkozik, hanem a „metakrilátok”-ügyben hozott határozathoz „hozzáadódó” megtámadott levelekre, és ugyanezen oknál fogva más jogalapokon nyugszik.

69 A felperesek másrészt elutasítják a Bizottság arra alapított érvét is, hogy a kereset hatástalan, azon az alapon, hogy a megtámadott levelek „hozzáadódnak” a „metakrilátok”-ügyben hozott határozathoz mind a főkövetelés címén követelt összeg tekintetében, amely az egyetemlegesen kiszabott bírságot önálló bírsággá alakítja át, mind pedig a késedelmi kamat tekintetében. A megtámadott levelek alapján a felperesek és az Arkema jelentősebb összegű bírságot lenne köteles megfizetni, mint amit a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatban kiszabtak.

70 Negyedszer a Törvényszék arra vonatkozó kérdésére, hogy a Bíróság fenti 25. pontban hivatkozott végzésének (EU:C:2012:60) milyen hatása van a jelen ügyre, a felperesek válaszukban azt állítják, hogy a Törvényszéknek egy másik bírság kiszabásának jogszerűségét kell vizsgálnia a megtámadott levelek alapján, amelyeket a Bíróság fenti 25. pontban hivatkozott végzésének (EU:C:2012:60) rendelkező része semmilyen módon nem érint.

71 A kereset késedelmi kamatokat támadó részének elfogadhatóságát illetően a felperesek ugyanezen válaszukban úgy vélik, hogy az említett követelt kamat túlzó és büntető jellegű.

A Törvényszék álláspontja

72 A Bizottság kifogásában vitatja a kereset elfogadhatóságát.

73 E tekintetben előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint csak azok az intézkedések minősülnek az EUMSZ 263. cikk értelmében megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak, amelyek olyan kötelező joghatásokat váltanak ki, amelyek a felperes jogi helyzetének jelentős megváltoztatásával a felperes érdekeit érintik (lásd analógia útján: 1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EBHT, EU:C:1981:264, 9. pont; 2007. december 6-i Bizottság kontra Ferriere Nord ítélet, C-516/06 P, EBHT, EU:C:2007:763, 27. pont).

74 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint továbbá annak eldöntéséhez, hogy a megsemmisíteni kért intézkedés megtámadható-e megsemmisítés iránti keresettel, az intézkedés lényegét kell tekintetbe venni, az intézkedés meghozatalának formája e tekintetben főszabály szerint nem bír jelentőséggel (IBM kontra Bizottság ítélet, fenti 73. pont, EU:C:1981:264, 9. pont; 2008. július 17-i Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EBHT, EU:C:2008:422, 42. és 43. pont; 2008. április 17-i Cestas kontra Bizottság ítélet, T-260/04, EBHT, EU:T:2008:115, 68. pont).

75 A jelen ügyben következésképpen azt kell megállapítani, hogy a Bizottság a megtámadott levelekkel olyan kötelező joghatásokat kiváltó aktusokat fogadott-e el, amelyek az EUMSZ 263. cikkben foglaltak szerint a felperesek jogi helyzetének jelentős megváltoztatásával a felperesek érdekeit érintik.

76 A Bizottság szerint nem ez a helyzet, mivel – lényegében – a megtámadott aktus csupán a „metakrilátok”-ügyben hozott határozat végrehajtásához kapcsolódó, a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítélet (EU:T:2011:251) nyomán meghozott ideiglenes intézkedés, míg a felperesek keresete az említett határozatra, illetve a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítéletre (EU:T:2011:250) irányul, és annak célja a velük szemben kiszabott bírság összegének csökkentése.

77 A felperesek az ellenkezőjét állítják, és lényegében arra hivatkoznak, hogy a megtámadott aktus olyan új körülménynek minősül, amely nem következik a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatból, nevezetesen hogy kötelesek megfizetni a velük szemben az Arkemával egyetemlegesen kiszabott bírság egy részét és a hozzá kapcsolódó késedelmi kamatot, amelynek összege magasabb, mint az említett

határozatban kiszabott bírság és az Arkema által végül megfizetett összeg, annak ellenére, hogy az Arkema azonnal megfizette a bírság teljes összegét, és függetlenül a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítélettől (EU:T:2011:251), amely mérsékelte a bírság összegét.

78 E tekintetben először is el kell utasítani a Bizottság azon érvelését, amelynek lényege, hogy a Bíróság fenti 25. pontban hivatkozott végzése (EU:C:2012:60) következtében a „metakrilátok”-ügyben hozott határozat a felperesek vonatkozásában jogerőssé vált, és így a felpereseknek a jelen ügyben az eljáráshoz már nem fűződik érdeke.

79 Kétségtelen, hogy a felperesek az általuk benyújtott – és az említett végzésben elutasított – fellebbezésükkel kimerítették a „metakrilátok”-ügyben hozott határozat elleni jogorvoslati lehetőségeiket.

80 Ugyanakkor egyrészt a felperesek a jelen ügyben előterjesztett keresetükben nem az említett határozat jogszerűségét vitatják, hanem a megtámadott levelekét, másrészt pedig a Bíróság a fenti 25. pontban hivatkozott végzésében (EU:C:2012:60) csupán a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítélet (EU:T:2011:250) jogszerűségéről határozott, és a jelen ügyben megtámadott levelek jogszerűségéről nem foglalt állást (lásd ebben az értelemben: a Bíróság végzése, fenti 25. pont, EU:C:2012:60, 88. és 89. pont).

81 Másodszor ugyanígy el kell utasítani a Bizottság azon érvelését is, amely a megtámadott levelek ideiglenes és előkészítő jellegén alapul.

82 Az ítélkezési gyakorlatból kétségtelenül kitűnik, hogy ha olyan jogi aktusokról vagy határozatokról van szó, amelyek kidolgozása több szakaszban, többek között valamely belső eljárás végén történik, főszabály szerint csak azok az intézkedések minősülnek megtámadható aktusnak, amelyek ezen eljárás végén véglegesen meghatározzák az intézmény álláspontját, kizárva az olyan közbenső intézkedéseket, amelyeknek célja csupán a végleges határozat előkészítése (IBM kontra Bizottság ítélet, fenti 73. pont, EU:C:1981:264, 10. pont; 2000. június 22-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, C-147/96, EBHT, EU:C:2000:335, 26. pont; Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet, fenti 74. pont, EU:C:2008:422, 42. és 43. pont).

83 A jelen ügyben ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a 2011. július 8-i levéllel módosított 2011. június 24-i levél véglegesen meghatározta a Bizottság álláspontját, mivel a megtámadott levelek végrehajthatóak voltak, és a végrehajtás esetleges késedelme esetén a felpereseket késedelmi kamat terhelte volna, így az említett levelek a felperesek tekintetében kötelező joghatásokat váltottak ki.

84 Ráadásul meg kell állapítani, hogy a megtámadott levelek után a Bizottság nem bocsátott ki újabb aktust a Bíróság fenti 25. pontban hivatkozott végzését (EU:C:2012:60) követően.

85 A Bizottság által a 2011. július 8-i levélben felkínált azon lehetőség, hogy a fellebbezés esetére a felperesek bankgaranciát nyújthatnak, nem teheti kétségessé ezt a megállapítást, kivéve ha úgy kellene tekinteni, hogy amennyiben az európai uniós versenyjog megsértését megállapító és a címzettekkel szemben bírságot kiszabó bizottsági határozatok címzettjeinek felkínálják ezt a lehetőséget, az ilyen határozatok ideiglenes és előkészítő jellegűek, és ennélfogva az EUMSZ 263. cikk alapján nem támadhatók meg.

86 Ugyanezen oknál fogva az, hogy a felperesek megfellebbezték a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítéletet (EU:T:2011:250), szintén nem érintheti a megtámadott levelek végrehajthatóságát, mivel az említett fellebbezést a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítélet (EU:T:2011:250) ellen terjesztették elő, nem pedig a megtámadott levelek ellen.

87 Egyébként nem vitatott, hogy a leveleket a „metakrilátok”-ügyben hozott határozat után bocsátották ki, és így csak igen nehezen lehet azokat az említett határozat elfogadását előkészítő aktusoknak tekinteni.

88 Ugyanakkor a megtámadott levelek által kiváltott kötelező joghatások önmagukban nem alapozhatják meg a jelen ügyben a kereset elfogadhatóságát.

89 Harmadszor ugyanis meg kell vizsgálni azt, hogy a megtámadott levelek az EUMSZ 263. cikkben foglaltak szerint a felperesek jogi helyzetének jelentős megváltoztatásával érintették-e a felperesek érdekeit.

90 E célból azt kell megvizsgálni, hogy a megtámadott levelek érintették-e a felperesek érdekeit a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatból következő jogi helyzetük jelentős megváltoztatásával.

91 E tekintetben nem vitatott, hogy a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatban a Bizottság 219 131 250 euró összegű bírságot szabott ki az Arkemával szemben, amelyért 140 400 000 euró erejéig a Total, 181 350 000 euró erejéig pedig az Elf Aquitaine egyetemlegesen felelt, mivel az elkövetett jogsértésért való felelősségük megállapítást nyert.

92 Nem vitatott az sem, hogy a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatot követően az Arkema azonnal megfizette a vele és a felperesekkel szemben egyetemlegesen kiszabott bírság teljes összegét.

93 Ugyanakkor a megtámadott levelekben a Bizottság által a felperesektől követelt főkövetelés összegét illetően a Bizottság a felperesek tekintetében csupán a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatban foglaltakat hajtotta végre, ahogyan az a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítéletből (EU:T:2011:251), illetve a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítéletből (EU:T:2011:250) következett.

94 Amint ugyanis a Bíróság rámutatott, az Arkemával szemben kiszabott bírságnak a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítéletben (EU:T:2011:251) történő csökkentése változatlanul hagyta a felperesekkel szemben a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatban kiszabott bírság összegét (a Bíróság végzése, fenti 25. pont, EU:C:2012:60, 83. pont).

95 Az említett levelek tehát – legalábbis a megtámadott levelekben a felperesektől követelt főkövetelés összegét illetően – nem érintették a felperesek érdekeit a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatból következő jogi helyzetük jelentős megváltoztatásával az EUMSZ 263. cikkben foglaltak szerint.

96 Következésképpen a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani abban a részében, amelyben az a megtámadott levelek megsemmisítésére irányul a felperesektől követelt főkövetelés összege tekintetében.

97 Ez az értékelés ugyanakkor nem vonja maga után a kereset egészének elfogadhatatlanságát, mivel a felperesek a megtámadott levelek megsemmisítését a Bizottság által követelt késedelmi kamat tekintetében is kérték.

98 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság állításával ellentétben a késedelmi kamat fizetésére vonatkozó kötelezettség semmilyen módon nem következett a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatból vagy a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítéletből (EU:T:2011:250), sem pedig a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítéletből (EU:T:2011:251), mivel az Arkema az említett határozatot követően haladéktalanul megfizette az eredeti bírság teljes összegét.

99 Következésképpen a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítélettel (EU:T:2011:251) megváltoztatott „metakrilátok”-ügyben hozott határozat következtében, illetve a fenti 11. pontban hivatkozott Total és Elf Aquitaine ítélet (EU:T:2011:250) nyomán a felpereseket semmiféle késedelmi kamat nem terhelte, és így a megtámadott aktus a „metakrilátok”-ügyben hozott határozat alapján a felperesek által fizetendő összeg növelésével ténylegesen megváltoztatta a felperesek jogi helyzetét.

100 A Bizottságnak a Bíróság fenti 25. pontban hivatkozott végzésére (EU:C:2012:60) alapított érve ezt az értékelést nem teheti kétségessé, mivel a Bíróság azért utasította el a felperesek fellebbezés keretében előterjesztett, kamatok törlésére vonatkozó kérelmét „mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, mivel az nem a […] [Total és Elf Aquitaine] ítélet ellen irányul[t], hanem a Bizottság levele ellen, amely egyébként [a jelen ügyben előterjesztett] kereset tárgyát képezi” (a Bíróság végzése, fenti 25. pont, EU:C:2012:60, 89. pont).

101 Következésképpen a keresetet elfogadhatónak kell tekinteni a megtámadott levelekben a felperesektől követelt késedelmi kamatokra vonatkozó részében.

Az ügy érdeméről

102 Mivel a kereset csak a megtámadott levelekben a felperesektől követelt késedelmi kamatokra vonatkozó részében elfogadható, a Törvényszék érdemi vizsgálatának csupán az említett kamatokra kell kiterjednie.

A felek érvei

103 A felperesek a másodlagosan előterjesztett megsemmisítés iránti kérelmük alátámasztása érdekében és a Törvényszék hatáskörének keretein belül, amely csupán a késedelmi kamatokra terjed ki, lényegében az ügy tényállásbeli körülményeire hivatkoznak, és arra, hogy a Bizottságnak a főkövetelés, a kamatok és a marasztalás eredménye tekintetében nem maradt fenn követelése.

104 Még ha úgy is kellene tekinteni, hogy a Bizottság késedelmi kamat megfizetését követelhette tőlük, azok csak a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítéletet (EU:T:2011:251) követően járhattak, máskülönben a Bizottság jogalap nélkül gazdagodna. Márpedig a felperesek késedelem nélkül megfizették a Bizottságnak a főkövetelést és az ahhoz kapcsolódó kamatokat.

105 A Bizottság emlékeztet arra, hogy egyrészt a megtámadott levelekben csupán a követelés fennmaradó része után követelt kamatot, és az Arkema által véglegesen megfizetett összegek után nem, másrészt pedig visszafizette az Arkema számára a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítélet (EU:T:2011:251) következtében megállapított túlfizetést a kapcsolódó kamatokkal együtt.

106 Az a körülmény, hogy a fenti 12. pontban hivatkozott Arkema-ítélet (EU:T:2011:251) végrehajtásáig a Bizottság rendelkezésére állt a teljes összeg, nem mentesítheti a felpereseket azon kötelezettségük alól, hogy az Arkema számára visszafizetett összegek után járó késedelmi kamatot megfizessék.

A Törvényszék álláspontja

107 Ami a megtámadott levelekben a Bizottság által követelt késedelmi kamatokra vonatkozó felperesi kérelmek megalapozottságát illeti, mindjárt az elején el kell utasítani azokat az érveket, amelyekre a felperesek a keresetlevelet követően előterjesztett irataikban hivatkoztak, nevezetesen a késedelmi kamat túlzó jellegével kapcsolatos, a Bizottság elfogadhatatlansági kifogására tett észrevételeikben foglalt érveket, amennyiben azok az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikke értelmében – amely ugyanezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése alapján a Törvényszék előtti eljárásra is irányadó –, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) pontja értelmében elfogadhatatlanok, mivel nem szerepelnek a keresetlevélben (lásd ebben az értelemben: 2005. február 14-i Ravailhe kontra Régiók Bizottsága végzés, T-406/03, EBHT-KSZ, EU:T:2005:40, 52. és 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2007. szeptember 17-i Microsoft kontra Bizottság ítélet, T-201/04, EBHT, EU:T:2007:289, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2009. március 27-i Alves dos Santos kontra Bizottság végzés, T-184/08, EU:T:2009:87, 18–21. pont).

108 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az ítélkezési gyakorlatból következően a késedelmi kamat megállapítása során figyelembe kell venni a felgyülemlett teljes pénzügyi veszteséget, ideértve a pénzromlást (lásd ebben az értelemben: 2011. november 8-i Idromacchine és társai kontra Bizottság ítélet, T-88/09, EBHT, EU:T:2011:641, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

109 Az ítélkezési gyakorlatból következik továbbá, hogy a Bizottságra ruházott hatáskör magában foglalja a jogosultságot a bírság esedékességi időpontjának és a késedelmi kamatok kezdő időpontjának meghatározására, e kamatok mértékének rögzítésére, a határozat végrehajtási módjának megállapítására, és adott esetben a kiszabott bírság főösszegére és kamataira vonatkozó bankgarancia nyújtásának megkövetelésére, mivel amennyiben ez a hatáskör nem állna fenn, a vállalkozásoknak előnyük származhatna a bírságok késedelmes megfizetéséből, amely gyengítené a Bizottság által – a versenyjogi szabályok alkalmazásának felügyeletére vonatkozó feladata keretében – kiszabott szankciókat (1995. július 14-i CB kontra Bizottság ítélet, T-275/94, EBHT, EU:T:1995:141, 47. és 48. pont).

110 A Törvényszék azt is megállapította, hogy bírságok esetében a késedelmi kamatok alkalmazását annak elkerülése indokolja, hogy a Szerződés hatékony érvényesülését meghiúsíthassák a rájuk kiszabott bírságot késedelmesen megfizető vállalkozások által egyoldalúan alkalmazott gyakorlatok (CB kontra Bizottság ítélet, fenti 109. pont, EU:T:1995:141, 48. pont).

111 Ebből következik, hogy általánosságban a késedelmi kamatok egyedüli célja a pénzfizetési kötelezettség teljesítésében bekövetkező, hitelező által elszenvedett késedelem orvoslása, mivel valamely pénzösszeg elvonása mindig hátrányos.

112 Márpedig a jelen ügyben nem vitatott, hogy az Arkema 2006. szeptember 7-én megfizette az eredeti bírság teljes összegét, mégpedig a felperesek nevében is, amint az az Arkema által a Bizottságnak 2008. szeptember 25-én küldött levélből is kitűnik.

113 E tekintetben a Bizottság nem hivatkozhat érvényesen arra, hogy az Arkema nem töltötte ki a közös kifizetésre vonatkozó nyilatkozatot, mivel az Arkema az említett 2008. szeptember 25-i levelében egyértelműen tudatta, hogy a Bizottságnak „mind vele szemben, mind az egyetemleges kötelezettekkel szemben fennálló valamennyi követelése kielégítést nyert”.

114 Az sem vitatott, hogy a felperesek a Bizottság által megállapított határidőn belül megfizették a megtámadott levelekben követelt összegeket.

115 A jelen ügy körülményei között semelyik szakaszban nem lehetett továbbá semmiféle fizetési késedelmet megállapítani a felperesek részéről.

116 Következésképpen a Bizottság nem követelhetett jogosan a felperesektől késedelmi kamatot a „metakrilátok”-ügyben hozott határozatban kiszabott bírság címén.

117 A fenti megfontolások összességére tekintettel a megtámadott leveleket meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben azokban a Bizottság felszólította az Elf Aquitaine-t 31 312 114,58 euró összegű késedelmi kamat megfizetésére, amely összeg megfizetéséért a Total 19 191 296,03 euró erejéig egyetemlegesen felel, és a keresetet ezt meghaladó részében el kell utasítani.

118 Ebből következően egyrészt a megtámadott levelekben követelt kamatok megváltoztatása iránti kérelmekről nem kell határozni, másrészt a kereseti kérelmeket el kell utasítani annyiban, amennyiben azok a főkövetelésre vonatkoznak, tekintettel a fenti 90–100. pontban kifejtett megfontolásokra.

A költségekről

119 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 3. §-a alapján részleges pernyertesség esetén a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.

120 Márpedig a jelen ügyben a felperesek részben pernyertesek lettek.

121 Következésképpen a jelen ügy körülményeire tekintettel úgy kell határozni, hogy a Bizottság viseli a felperesek költségeinek kétötödét, valamint saját költségeinek háromötödét. A felperesek viselik saját költségeik háromötödét, valamint a Bizottság költségeinek kétötödét.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a Bizottság 2011. június 24-i BUDG/DGA/C4/BM/s746396 és 2011. július 8-i BUDG/DGA/C4/BM/s812886 leveleit megsemmisíti annyiban, amennyiben azokban az Európai Bizottság felszólította az Elf Aquitaine SA-t 31 312 114,58 euró összegű késedelmi kamat megfizetésére, amely összeg megfizetéséért a Total SA 19 191 296,03 euró erejéig egyetemlegesen felel.

2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) Az Európai Bizottság viseli a Total és az Elf Aquitaine költségeinek kétötödét, valamint saját költségeinek háromötödét. A Total és az Elf Aquitaine viseli saját költségeinek háromötödét, valamint a Bizottság költségeinek kétötödét.

Prek Labucka Kreuschitz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. április 29-i nyilvános ülésen.

Aláírások